

J. C. A. Larsen: Skønt jeg i alt væsentligt kan slutte mig til mit Partis ærede Ordfører i denne Sag, vil jeg dog gerne gøre et Par enkelte Bemærkninger om nogle specielle Forhold.

Jeg anerkender Bestræbelserne for at gøre de kommunale Beskatningslove saa enkle og for Kommunalbestyrelserne saa letforstaaelige som muligt. Det er lykkedes at undgaa en hel Del af de Henvisninger, der før har været til andre Love. Man har dog ikke helt opnaaet det, der kunde være ønskeligt; der findes endnu i dette Forslag adskillige Henvisninger, som det kunde være rart at faa fjernet.

Jeg anerkender Bestemmelsen om Ret til Tilbageholdelse af Skat for alle, men jeg vil gerne indskyde, at jeg ikke kan følge det ærede Medlem Hr. Korsgaard i hans Udtalelse om denne Sag: at der først skal foregaa retslig Forfølgelse; thi som gammel Kommunalmand ved jeg, at i Mellemtiden er disse Folk over alle Bjerge. Det kan man ikke gøre, og jeg vil meget henstille, at man ikke tager det, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Korsgaard, til Følge.

Derimod er jeg meget betænkelig ved Bestemmelsen om, at Ligningsmyndighederne skulde have Ret til at søge Oplysning i Banker og Sparekasser. Jeg er bange for, at rent personlige Forhold, Nysgerrighed og den Slags Ting, kan faa for megen Indflydelse i de smaa, snævre Kredse; i de store Kommuner, hvor S sammensætningen af Ligningsmyndighederne er mere alsidig, tror jeg ikke, den Slags Ting faar nogen nævneværdig Betydning. Man vil jo altid ligesom i Øjeblikket have de overordnede Skattemyndigheder til at foretage disse Undersøgelser, og jeg vil derfor meget fraraade at indføre denne Bestemmelse.

Men naar jeg bedt om Ordet, er det ikke for at sige dette, som jo til Dels er sagt i Forvejen, men det, der har givet mig Anledning til at fremsætte et Par Udtalelser, er det Afsnit, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet betegnede som det mest betydningsfulde i Lovforslaget, nemlig Afsnittet om Erhvervsskatten. Jeg ved meget vel, at Forslaget i alt væsentligt har faaet Tilslutning fra Kommunalforeningernes Ledelse, og det ligger jo i, som der blev sagt her oppe fra, at kun en meget lille Del af Kommunerne var stærkt interesserede i dette Forhold. Jeg har den Ære at repræsentere adskillige af disse Kommuner, og med det Kendskab, jeg som gammel Kommunalformand og gammel Kommunalmand har til disse Forhold, vil jeg gerne fremsætte nogle Betragtninger.

Jeg har haft den Ære i den Tid, jeg har været Medlem af dette høje Ting, at være Medlem af de Udvalg, der har behandlet de kommunale Skatter, og jeg har været med til adskillige Forhandlinger derom, og hver Gang der er sket en Revision af Skattelovene, har man sat ind paa dette Punkt og ogsaa faaet gennemført mere, end vi fra vor Side kunde ønske. Nu vil man igen søge at tage et Skridt, og man har maaske nogen Forklaring paa, at dette Krav er kommet saa stærkt frem, naar man erindrer en Udtalelse, som for ganske faa Dage siden faldt fra et kvindeligt Medlem af Kommunalbestyrelsen i København under Diskussionen om Budgettet.

Der blev under denne Diskussion oplyst, at man ved Ekstraskat skulde dække et Underskud paa ca. 20 Mill. Kr., og der var da et kvindeligt Medlem af Kommunalbestyrelsen, der udtalte, at nu kunde man maaske vente og se, om Indenrigsministeren fik gennemført sit Forslag om den kommunale Beskatning, da dette muligvis kunde hjælpe til at undgaa en Ekstraskat. Om nu Københavns Kommune vil kunne indvinde 20 Mill. Kr. derigennem, det ved jeg ikke, derom har jeg ikke foretaget nogen Beregning; men denne Udtalelse har jeg fra et Referat i et af de store Hovedstadsblade, og man har maaske en Fornemmelse af det.

I alt Fald vil Forslaget betyde ikke saa lidt. For saa vidt angaar den Kommune, jeg selv bor i, og som jeg i en Række Aar har arbejdet en Del i, spurgte jeg Skattesekretæren, hvorledes det vilde virke, hvis man fik disse Ændringer gennemført, og jeg fik den Oplysning, at i Øjeblikket betaler denne Kommune, der ikke er saa særlig stærkt presset af Erhvervsbeskatningen, ca. 24 000 Kr., og dette vilde efter den Beregning, man løseligt havde foretaget, blive forøget med ca. 4 000 Kr.; maaske lidt mere, altsaa med godt 16 pCt. Nu kan man maaske sige, at dette ikke betyder saa meget, men noget er det, og lad mig føje til med det samme, at den nye Sociallovgivning, som enhver ved, lægger store Refusionsudgifter over paa disse Kommuner med den ret store Indkomst, den ret store Ejendomsskyld og det store Folketal; det ved den højtærede Minister jo meget vel.

Jeg har ikke prøvet paa at gaa imod dette, fordi jeg var ganske klar over, at der er en Mængde forfærdelig daarligt stillede Kommuner, f. Eks. en Række Landkommuner i Jylland, som var meget haardt anspændt paa Grund af den sociale Lovgivning. Jeg har ikke forsøgt, hverken i Partiet eller her, at gøre Indvendinger